PENTRU PACE ȘI COLABORARE ÎN LUME

Actualitatea politică a săptămînii trecute a fost dominată **de vizita oficială pe care președintele Consiliului de Stat al României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, a făcut-o în Republica Federală Germania, la invitația președintelui Gustav W. Heinemann și a doamnei Heinemann.** Timp de cinci zile, opinia publică din țara noastră a urmărit cu viu interes și deplină satisfacție — prin intermediul presei, radioului și televiziunii — momentele cele mai semnificative ale acestui eveniment important, atît pe planul relațiilor bilaterale dintre cele două țări, cît și acela al vieții politice europene și internaționale.

Primirea plină de atenție și ospitalitate făcută înalților oaspeți români, **onorurile** ce le-au fost rezervate, convorbirile purtate cu conducătorii statului vest-german și cu oficialitățile unor landuri, vizitele în mari unități economice din Köln, Oberhausen, Hanovra, Wolfsburg, Hamburg și Bremen, întîlnirile cu oamenii muncii și reprezentanți ai cercurilor economice, — toate acestea au relevat **bunele relații existente între România și Republica Federală Germania, au oglindit pregnant simpatia de care se bucură în această țară patria noastră, progresele ei în cele mai diferite domenii de activitate, personalitatea președintelui Nicolae Ceaușescu.**

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Vizita a constituit un moment de vîrf în evoluția ascendentă, pe multiple planuri, a relațiilor dintre cele două țări. În acest sens s-a subliniat **însemnătatea deosebită pe care a avut-o stabilirea, încă din 1967, a raporturilor diplomatice dintre Republica Socialistă România și Republica Federală Germania, act care corespundea pe deplin unor cerințe majore ale vieții internaționale** și care — așa cum s-a vădit ulterior — **a jucat un rol important în determinarea noului curs al politicii europene, spre destindere, normalizarea relațiilor dintre toate statele continentului, îmbunătățirea climatului politic general în această parte a lumii.**

DECLARAȚIA SOLEMNĂ COMUNĂ, semnată de președintele **Nicolae Ceaușescu** și cancelarul **Willy Brandt**, a sintetizat caracterul pozitiv, deosebit de rodnic, al acestei vizite, avînd o semnificație deosebită prin faptul că **proclamă atît voința comună de a adînci și extinde relațiile dintre cele două țări, cît și hotărîrea lor de a dezvolta relații de prietenie și cooperare cu toate statele, de a acționa în scopul consolidării păcii și securității în lume.** Declarația solemnă consacră hotărîrea celor două state de a-și fundamenta relațiile reciproce, precum și relațiile cu celelalte țări, pe **principiile egalității în drepturi, respectului independenței, al suveranității, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, inviolabilității frontierelor, dreptului și datoriei statelor de a conlucra pentru favorizarea progresului popoarelor — adică acele principii fundamentale care constituie cheia de boltă a unor relații capabile să asigure dezvoltarea liberă a fiecărei națiuni.**

Între România și R.F. Germania au fost stabilite, în acest sprit, o serie de acorduri în domeniile economic, tehnic, cultural și altele.

Prin întreaga sa desfășurare, prin rezultatele obținute, vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu în R.F. Germania marchează un moment de maximă însemnătate în evoluția relațiilor dintre cele două țări, aduce o importantă contribuție la statornicirea unui climat de pace și colaborare în Europa, între popoarele lumii.

În acest context, Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., reunit în ședință luni 2 iulie, a dat — în **Hotărîrea adoptată cu privire la activitatea internațională a partidului și statului — o înaltă apreciere activității desfășurate de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, a aprobat în unanimitate rezultatele ei.**

PREGĂTIRILE ÎN VEDEREA SEZONULUI DE TOAMNĂ SE INTENSIFICĂ

CÎTEVA SUGESTII PENTRU CA NOUL SISTEM COMPETIȚIONAL SĂ IA UN START BUN

În aceste zile, la Federația română de fotbal se lucrează intens pentru pregătirea viitorului sezon. Și nu se poate spune că nu sînt multe de făcut, din moment ce — după cum se știe — din această toamnă se trece la un nou sistem competițional, a cărui structură a fost dată publicității săptămîna trecută.

Așa cum s-a arătat, mărirea numărului de echipe participante în Divizia A la 18, în Divizia B la 54 și în Divizia C la 192 a pornit de la considerente ca: prelungirea duratei sezonului competițional prin mărirea numărului de jocuri pe care o echipă le susține într-un an, o mai bună repartizare geografică a echipelor de nivel divizionar, stimularea fotbalului de performanță în unele județe mai slab reprezentate sub acest aspect etc.

Prima acțiune, firească, pe care trebuie s-o rezolve F.R.F. în aceste zile este aceea **a alcătuirii noilor serii ale diviziilor B și C.** Operațiunea nu este, desigur, simplă, deoarece este vorba pe de o parte de **necesitatea unei alcătuiri valorice echilibrate** (problema se pune mai ales pentru cele 3 serii de B) iar pe de alta de **unele limitări geografice,** pentru evitarea deplasărilor lungi, obositoare și, în același timp, costisitoare. Lucrarea este pe cale de a fi perfectată și — cel mai tîrziu la începutul săptămînii viitoare — va fi dată publicității. În orice caz, este neplăcut că pentru cunoașterea celei de-a doua promovate în A (Politehnica Iași sau Metalul București?!) va trebui să așteptăm pînă la 8 iulie, această întîrziere repercutîndu-se și asupra alcătuirii programului de desfășurare a celor 3 divizii naționale. Această operațiune (deloc simplă, deoarece în programarea meciurilor, mai ales la Divizia A, se ține seama de o întreagă serie de condiții) poate întîrzia în mod nepotrivit. Un program ar trebui publicat cu cel puțin o lună de zile înainte de startul în competiție, pentru ca echipele să-și facă planificările cuvenite. Din păcate, tehnicienii federației — specializați în domeniul alcătuirii programelor — nu le vor putea definitiva decît **în jurul datei de 15 iulie.** Și aceasta, pentru că unul este programul cu 4 echipe bucureștene, altul cu 5, în cazul cînd ar promova Metalul. În plus, jocurile de Divizia A trebuie coordonate cu cele din Divizia B, pentru evitarea suprapunerilor, mai ales în orașele de provincie. De asemenea, se știe că de regulă noile promovate încep competiția cu un joc pe teren propriu. Nu intrăm în toate aceste detalii, sperăm însă că luni, după ce vom avea și ultimul răspuns la problemele acestui atît de agitat final de sezon, **federația va accelera lucrările în acest domeniu, pentru ca echipele să poată intra cît mai repede în posesia programului lor de jocuri.**

În afara noutăților pe care le aduce în ceea ce privește numărul de echipe în cele 3 eșaloane ale sistemului divizionar, recentul comunicat al F.R.F. lasă să se întrevadă o certă preocupare pentru **întinerirea efectivelor de jucători divizionari.** Această orientare a federației este, fără îndoială pozitivă și ținem să subliniem din capul locului acest lucru. În definitiv, **la nivel de performanță este normal să fie încurajate și sprijinite material elementele de perspectivă, cu posibilități de creștere, care pot da ceva, în viitorul apropiat, fotbalului românesc.** În acest spirit, limitările de vîrstă introduse la echipele divizionare A de tineret, ca și la cele de divizile B și C apar ca binevenite.

După publicarea normelor de vîrstă, au fost însă tehnicieni, antrenori care au apreciat că **aceste interdicții sînt prea severe.** După cum se știe, echipele de tineret la Divizia A sînt acum obligate să prezinte pe foaia de arbitraj 10 jucători sub 20 de ani, dintre care minimum 3 juniori în teren. Or, această impunere — menită să stimuleze promovarea tinerilor — riscă să ducă **la o depărtare de scopul competiției care își propune, între altele, să asigure o activitate duminicală și jucătorilor de rezervă ai primei echipe, care nu pot fi folosiți.** Mulți jucători divizionari A, de 21—22 ani, deci tineri, vor rămîne astfel în afara activității duminicale, poate săptămîni sau luni în șir.

La Divizia B se pretinde, prin noua reglementare, înscrierea pe foaia de arbitraj a **maximum 5 jucători peste 26 de ani iar la Divizia C cel mult 4 peste această vîrstă.**

N-am făcut cercetări prea ample în acest scus, dar primele noastre sondaje ne-au condus la părerea că **numeroase echipe se vor confrunta luna viitoare, cu probleme deosebit de grele de efectiv,** fiind nevoite să renunțe la numeroși jucători. Pentru a folosi un exemplu actual, înseși echipele Chimia Rm. Vîlcea și Constructorul Galați, atît de apreciate pentru evoluțiile lor din Cupa României în acest sezon, s-ar găsi în situația de a nu putea juca în campionat cu „unsprezecele" din recenta finală a Cupei, pentru că gălățenii au, de pildă, opt jucători în lot care au trecut de 26 de ani.

Fără a contesta justețea principiului care a generat aceste limitări de vîrstă credem totuși că **F.R.F. ar trebui să-i aducă încă de pe acum unele corectări, fie în sensul măririi numărului de jucători admiși peste vîrsta de 26 de ani** (de exemplu, 7 la B și 6 la C), **fie în sensul ridicării vîrsteibarem, la 27 de ani,** cu menținerea numărului de jucători admiși, prin noua reglementare, să depășească limita.

Și cînd facem această propunere, pornim tocmai de la un element care a fost mult discutat în săptămînile precedente, acela al **fondului de jucători existent** și pe care trebuie să se bazeze lărgirea sistemului competițional, mărirea numărului de echipe la toate eșaloanele. Or, după cum se vede, **numărul echipelor de diviziile A, B, și C a crescut cu 48, ceea ce înseamnă aproximativ 1 000 de jucători în plus, dar limitările de vîrstă nu fac decît să înlăture „de plano" din activitate un mare contingent de jucători divizionari B și C, în vîrstă de 26—27 de ani.**

O revizuire, deci, a acestor limitări ni se pare utilă pentru buna desfășurare a competiției care începe peste 5—6 săptămîni. **Reducerile de barem de vîrstă ar putea fi aplicate tranzitoriu,** adică numai pentru anul competițional 1973—74, avînd în vedere că majoritatea echipelor **n-au avut un preaviz în acest sens, măsura le-a găsit nepregătite** și va fi foarte greu ca ele să-și restructureze, în zilele următoare, loturile pentru noul campionat, corespunzător noilor cerințe. O asemenea măsură ar avea, credem, efecte pozitive pentru multe echipe, proaspete divizionare B sau C, ajutîndu-le să demareze în noul sistem competițional **fără tarele unor dificultăți de efectiv.** Iar din anul următor, măsurile preconizate de F.R.F. ar putea fi materializate fără „rabatul" aplicat, repetăm, tranzitoriu pentru acest prim an de instituire a noii formule divizionare.

Creșterea numărului de meciuri, impune, așa cum s-a mai scris, **o serioasă preocupare pentru numărul (și calitatea ?) arbitrilor.**

În privința conducătorilor de jocuri există o prevedere conform căreia, la împlinirea vîrstei de **50 de ani,** ei trebuie să părăsească arena. Or, date fiind nevoile mari de cadre de conducători de jocuri, apărute prin introducerea noului sistem competițional, **sugerăm Colegiului de arbitri că — în cazul în care constată dificultăți în acoperirea corespunzătoare calitativ a nevoilor impuse de creșterea numărului de jocuri — să mărească limita de vîrstă sau să facă niște derogări de la caz la caz, pentru ca o serie de arbitri buni, care pot contribui la buna desfășurare a campionatelor, să nu fie îndepărtați de terenurile de fotbal.** Ar fi păcat ca arbitri competenți, în bună formă fizică, să nu-și mai poată aduce contribuția lor prețioasă, pentru că au 50 de ani și cîteva luni, iar în schimb jocurile să sufere...

Ni se pare că **studierea** acestor propuneri n-ar fi timp pierdut pentru organele federației ci, dimpotrivă, un efort demn de apreciere, pentru că ei ar porni de la dorința ca **noile reglementări ale sistemului competițional să ia startul fără diverse handicapuri.**

Radu URZICEANU

SUBLINIERI

IMPLICAȚIILE BLAZĂRII!

Este cert că la această oră am oferit Europei fotbalistice o finală unică, de Cupă, cu o echipă de categoria B și cu alta de C, cu o rejucare, cu 210 minute de spectacol inedit care ne-a atras atenția în primul rînd asupra faptului că în eșaloanele secundare ale Diviziei există energii neexploatate, la jucători și echipe.

Componența finalei care părea la un moment dat a fi un „dezastru" pentru fotbalul nostru a devenit, prin remarcabila evoluție a celor două echipe, **un subiect de meditație și, probabil, de acțiune** pentru cluburile divizionare A și F. R. Fotbal.

Prin ambiția și dorința legitimă de afirmare, atît Chimia Rm. Vîlcea cît și Constructorul Galați (în special în prima ediție a finalei) au arătat că numai **fotbalul exprimat cu pasiune este fotbalul care se impune,** că a juca fotbal **cu suflet** înseamnă a elimina blazările și a obține acea autodepășire care stîrnește admirația tuturor. De fapt, aceasta a fost esența acelei seri de neuitat, duminică 2 iulie, pe stadionul „23 August", cînd am văzut jucători abandonați de Divizia A, acționînd ca atunci cînd se aflau în loturile reprezentative, sau tineri necunoscuți zburdînd așa cum ne-ar place să-i vedem pe fruntașii divizionari din cele mai reputate echipe românești.

Nivelul de joc al primei finale dintre Chimia și Constructorul a fost, incontestabil **un nivel divizionar A** din campionatul care s-a încheiat și, din această cauză, mulți dintre cei ce iubesc fotbalul vor fi mult timp nedumeriți dacă Divizia A este în scădere sau dacă diviziile B și C au progresat în măsura în care să ajungă Divizia A?

Probabil că răspunsul cel mai potrivit ar fi acela că, din cauza blazării multor fotbaliști divizionari A, dorința de afirmare manifestată de echipele mai mici, în mod special în Cupa României, pe care echipele **mari** de obicei o desconsideră, **se produce un contrast defavorabil echipelor divizionare A** și favorabil unor echipe divizionare B, care au eliminat, spre lauda lor, întregul eșalon de frunte al fotbalului nostru.

Blazarea multor jucători și echipe de Divizia A a fost puternic evidențiată de faza finală a Cupei României, de către fotbaliști modești, dintre care unii n-au știut pînă la ultimele etape ale Cupei decît să locuiască în cămine și internate, să călătorească în clasa a doua, cu trenul, să joace pe terenuri incomode, nu „în vedetă" pe stadionul 23 August, în timp ce **plictiseala altora** s-ar putea explica și prin condițiile excelente de care dispun, **„chartere"** de avion pe linii aeriene interne sau externe, hoteluri clasa întîi sau chiar lux etc. Iată de ce este foarte bine că federația n-a mai repetat hotărîrea bizară de acum cîțiva ani, de a nu înscrie în **Cupa cupelor** o echipă de B, **Arieșul Turda** (1960—1961), cîștigătoare a Cupei României, de a o înlocui cu o echipă din „A", iar acum **Chimia Rîmnicu Vîlcea** se va duce la Londra, Paris sau Roma. Aproape sigur că nu va primi mai mult de cinci goluri, ca unele divizionare A (!!), dar îi va fi răsplătită arzătoarea dorință de a fi cîștigat Cupa României.

Cel mai important de realizat rămîne însă **eliminarea blazării.** Cum să fie înlăturată? Una din soluțiile cele mai eficace ar fi **o infuzie de tineri talentați, dornici de afirmare, ca de pildă acest Vochin de la Constructorul Galați sau Gojgaru de la Rm. Vîlcea CARE AR AVEA LOC ÎN ORICE LINIE DE ATAC A ECHIPELOR DIVIZIONARE A. Regulamentul de transferări barează însă promovările, în loc să le faciliteze,** iată de ce o acțiune a federației, e drept îndrăzneață dar extrem de utilă, **TRANSFERĂRI LIBERE LA CERERE, DE JOS ÎN SUS, PENTRU O PERIOADĂ SCURTĂ ÎN ACEASTĂ VARĂ, cu unele limite dacă va fi cazul, AR FI ABSOLUT NECESARĂ,** mai cu seamă în noile condiții, lărgirea sistemului competițional, creșterea numărului de echipe la toate cele trei eșaloane divizionare.

Lupta împotriva blazării, a rutinizării, nu se poate face decît cu elemente noi, talentate, care pînă în prezent au fost considerate ca minime și nesatisfăcătoare, și aproape sigur că nu-i așa, de îndată ce **Cupa '73,** a dovedit-o, dar dacă nimeni nu le va scoate **la vedere,** ele vor rămîne ca și înainte.

Aurel NEAGU